

Sangen om Skuderløse

Mel. Hvor smiler fager den danske kyst...

**Der er en by som vi kender godt
den ligger højt på sin lille bakke
med hus og gårde den ligger godt.
Og gemmer minder om dem som var der.
Fra tidens morgen den gjorde gavn
og skuderløse det blev dens navn.**

**Fra Skuderløse til Holmegård
der breder engen sit grønne tæppe.
Når Nygårdsvænge i løvspring står
og vandet risler i å og bække,
da kommer våren med fugletræk
mens viben ruger på sine æg.**

**Der jo moser med rør og kær
med tørv og græs til vor fælles glæde.
Den gamle Lung når vi færdes der
har skjulte minder om vore kære
om slid og slæb og om fuglesang
om slægtens færden, som var engang.**

**Så tak for tiden du gav os ly
for dybe minder et hjerte bærer.
Om dem vi mødte i denne by
og deres minde vi stille ærer.
Endnu vi blandt dine børn jo går
Indtil vi selv som minde står.**

**Den har jo marker og Indeluk`
hvor vore fædre i slid har levet.
Der fik de brød og de voksed` op
den slægt hvoraf vi jo selv er blevet.
Den skjuler minder i mark og hegn
om tidens løb i vor barndomsegn.**

**De grønne enge med blomsterflor
hvor den spænder sin blanke bue
ved forårstide de dækker bord
til alle dyr og til skovens fugle.
Fra Gisselfeld og til Holmegård
vil åen løbe i tusind år.**

**Her blev vor gerning, her lå vort hjem
her kan vi slægtens fodspor følge.
Her fik vi minder om alle dem,
hvis navne huskes og aldrig dølges.
Her fandt vi glæde og gode kår
mens dages tal blev til mange år.**

Om forfatteren

Fulde navn var Hans Christian Andersen.

Han var gårdejer på Spangegaard i Svalebæk.

Flyttede senere i parcelhus på Svalebækvej.

Arbejdede i nogle år hos bager Wilsøe i Skuderløse.

Han har også skrevet en sang om Teestrup.